

Publicerad 2011-05-22 21:47 av Vittra

Världen gick nog under igår trots allt

Och så var det ju det där med att jorden skulle gå under. Det var väl ingen som trodde på det? Men jag kan intyga att för mig så gick världen under med ett jordskalv, kraftigare än jag någonsin hade kunnat ana. Marken öppnade sig och formade en avgrund vid mina fötter. Knockout. En stor smäll på käften. Ett slag i magen. En flaska i huvudet. Vilken metafor som helst kan användas och passa in.

Aldrig. Aldrig mer.

Ibland tror jag att fysisk misshandel skulle kännas tusen gånger bättre än psykisk. För det var ungefär så du slog mig, rakt i sinnet. Ett gevär mot tinningen. Sprängämne i munnen.

Ville du döda mig?

Aldrig. Aldrig mer ska du få göra det. Hade jag varit en katt tror jag att mina nio liv snart skulle vara förbrukade. Och därför tänker jag spara de få jag har kvar.

Kanske för att gardera mig. Ha kvar några att slösa bort på någon annan. Någon gång. Någon annanstans.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Vittra med Poeter.se id #36938 innehar upphovsrätten